

RODZINA

nadzieją przyszłości
otuchą w teraźniejszości

CZĘŚĆ I

Redakcja:

Kamila Korab

Zespół:

Oskar Jurek

Adam Poręba

Antoni Myjak

Projekt graficzny i skład:

Ewa Prokop-Rodzoń

Fundacja Misji Obywatelskiej

www.fmo.com.pl

Rzeszów, 2022

SPIS TREŚCI

Słowo wstępu.....	3
Narzeczёнstwo.....	8
Małżeństwo.....	11
Rodzicielstwo.....	16
Rodzina wielodzietna.....	23
Rodzinna piecza zastępcza.....	29

SŁOWO WSTĘPU

Oddajemy do Państwa rąk broszurę powstałą w ramach projektu „Z myślą o rodzinie. Z misją o przyszłości”, realizowanego w ramach III otwartego konkursu ofert w zakresie promocji rodziny „Popierwsze Rodzina!” na rok 2022, zorganizowanego przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej.

Niniejsza publikacja ma na celu kształtowanie i promocję postaw prorodzinnych opartych na trwałym małżeństwie kobiety i mężczyzny, wspieraniu małżeństwa jako najlepszego środowiska dla dorastania dzieci, przygotowanie par do radzenia sobie z trudnościami i konfliktami w życiu codziennym jak również wspieranie młodych ludzi w zakładaniu rodziny, a także przedstawienie funkcjonowania rodzin wielodzietnych.

Mamy nadzieję, że ta broszura przyczyni się do kształtowania postaw prorodzinnych, budowania trwałych związków, wzmacniania więzi rodzinnych oraz pogłębiania relacji w polskich rodzinach.

Nadrzędną ideą, która towarzyszyła idei związanej z powstaniem tej broszury jest chęć promowania podstawowej komórki społecznej, którą bez wątpienia jest rodzina jako najstarsza, najpowszechniejsza forma życia społecznego oraz jako fundament rozwoju i wychowania człowieka.

Jako Redakcja tej broszury, mamy świadomość, że w dzisiejszych czasach kiedy coraz bardziej powszechne staje się odchodzenie od instytucji małżeństwa na rzecz konkubinatu, związków partnerskich oraz świadome i dobrowolne podejmowanie decyzji o bezdzietności, bardzo ważne stało się wzmacnianie pozycji rodziny jako nierozzerwalnego związku kobiety i mężczyzny oraz promowanie posiadania potomstwa jako owocu miłości małżeńskiej.

Rodzina znajduje się w sercu polityki społecznej rządu. To właśnie w niej tkwi potencjał stanowiący o rozwoju naszego kraju. Rządowe programy pomocowe skierowane do rodzin takie jak między innymi: Rodzina 500 Plus, Rodzinny Kapitał Opiekuńczy, Dobry Start, Maluch Plus, Karta Dużej Rodziny wspierają polskie rodziny, umożliwiają godne życie, a przy tym ułatwiają rozwój zawodowy rodziców.

Inwestycja w rodzinę to długofalowa inwestycja w Polskę – naszą najdroższą Ojczyznę. Pielęgnowanie tradycyjnych wartości jakimi są małżeństwo, rodzicielstwo czy wielodzietność bez wątpienia przyczyni się do umacniania Polski jako kraju, który w pierwszej kolejności stawia na bezcenne wartości. Takim bezcennym autorytetem bez wątpienia jest rodzina.

Wychodząc naprzeciw tym wyzwaniom, chcemy promować wartości, które dziś niestety odchodzą w zapomnienie, a które w istocie ukształtowały naszą tożsamość jako obywatela, ale i człowieka.

Zapraszamy do zapoznania się z broszurą i owocnego korzystania z niej.

Zespół Fundacji Misji Obywatelskiej

Z MYŚLĄ O RODZINIE Z MISJĄ O PRZYSZŁOŚCI

Projekt dofinansowany w konkursie
Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej
„Po pierwsze Rodzina!” na rok 2022!

Ministerstwo Rodziny
i Polityki Społecznej

Po pierwsze
Rodzina!

KONKURS MINISTRA RODZINY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
I PEŁNOMOCNIKA RZĄDU DO SPRAW POLITYKI DEMOGRAFICZNEJ

NARZECZEŃSTWO

Kobieta i mężczyzna stają się narzeczonymi po zaręczynach. To właśnie wtedy kiedy mężczyzna prosi kobietę o rękę, a kobieta wyraża zgodę na to by poślubić tego mężczyznę powstaje stan narzeczeństwa. Osoby te składają sobie wzajemnie oświadczenia, a tym samym przyrzekają sobie w przyszłości zawarcie małżeństwa. Funkcja zaręczyn jak się podkreśla ma charakter moralno – obyczajowy. Osoby, które przyrzekają sobie zawarcie małżeństwa oświadczają sobie nawzajem, że nie będą wiązać się uczuciowo z inną osobą.

Narzeczeństwo ma na celu bezpośrednie przygotowanie kobiety i mężczyzny do zawarcia małżeństwa i zbudowanie solidnych fundamentów małżeństwa. W okresie narzeczeństwa kluczowe jest pogłębianie łączącej narzeczonych miłości, wzajemne poznawanie siebie, rozeznanie swoich charakterów. Niesamowicie ważne jest zatem poznanie wzajemnych zalet i wad i nauczenie się ich akceptacji lub pracy nad nimi. W tym okresie narzeczeni powinni uświadomić sobie jakie zadania będą spoczywać na nich w małżeństwie. Mężczyzna powinien mieć na uwadze, że w przyszłości stanie się głową rodziny i będzie musiał o nią zadbać. Kobieta powinna zdawać sobie sprawę, że w przyszłości spoczną na niej wcale nie łatwe zadania żony i matki. W tym okresie ważne jest by małżonkowie wspólnie ustalili swoje priorytety i wartości, które odegrają znaczną rolę w ich życiu małżeńskim. Przedyskutowali to jak wyobrażają sobie wspólny związek małżeński. Jak zapatrują się na kwestie pracy i finansów, posiadania dzieci, opieki nad dziećmi, wychowania dzieci i prowadzenia domu, jakie mają plany i marzenia. Kluczowe na tym etapie jest także, o ile nie doszło do tego wcześniej poznanie rodziny przyszłej żony i przyszłego męża. Ważny jest także udział w tak zwanej katechezie przedmałżeńskiej, która ma przygotować małżonków do zawarcia małżeństwa. Im bardziej narzeczeni poznają się w tym okresie tym mniej będzie później rozczarowań i niedomówień w związku małżeńskim.

Kluczową sprawą w narzeczeństwie jest omówienie kwestii zaufania oraz wartości. Warto przeprowadzić trudne rozmowy i sprawdzić zachowanie drugiej osoby w różnych warunkach, też w tych trudnych i kryzysowych. Należy bowiem zweryfikować czy kobieta i mężczyzna mogą na siebie liczyć i na sobie polegać. Należy omówić też stosunek do życia seksualnego, które jest nieodłącznym elementem małżeństwa. Mimo tego, że dla niektórych temat współżycia seksualnego może być tematem tabu, którego nie wypada poruszać to właśnie okres narzeczeństwa jest doskonałym czasem by go przedyskutować i dojść do wspólnych wniosków. Często bowiem odmienne wizje życia seksualnego lub brak poruszania tego tematu w narzeczeństwie powoduje przykre konsekwencje w małżeństwie, które piętują życie seksualne małżonków i zaburzają jego prawidłowy rytm w małżeństwie. Bardzo ważne jest także rozeznanie ewentualnych obciążeń genetycznych, anomalii psychicznych czy nałogów.

Zbyt śmiało byłoby stwierdzenie, że istnieje jedna, sprawdzona recepta na udane małżeństwo i że gwarantem jego pomyślności jest sposób przeżycia małżeństwa. Nie mniej jednak nie ulega wątpliwości, że to co narzeczeni wypracują w okresie narzeczeństwa będzie potem rzutować na kształt ich małżeństwa.

Mając na uwadze powyższe z pewnością warto potraktować okres narzeczeństwa jako poważny trening charakteru przyszłych małżonków. Czas na naukę okazywania uczuć drugiej osobie, poznanie swoich wad i zalet oraz budowanie odpowiedzialności za przyszłą rodzinę.

Konkludując należy pamiętać, że narzeczeństwo to nie tylko czas, który należy poświęcić na przygotowania do ślubu i wesela, ale niesamowicie ważny okres, który przygotowuje do podjęcia odpowiedzialnej decyzji o wspólnym życiu w zdrowiu i w chorobie, w bogactwie i biedzie, w szczęściu i niedoli.

MAŁŻEŃSTWO

Wchodząc w małżeństwo, małżonkowie decydują się na wybór drogi miłości i wierność wyborowi do końca życia. Małżeństwo to nierozzerwalny związek mężczyzny i kobiety, którzy na poziomie swojej świadomości podejmują decyzję o wspólnym życiu. Decyzję, która rzutuje na całe życie. Zalegalizowanie związku świadczy zatem o dojrzałości emocjonalnej dwojga kochających się osób. Powszechnie uważa się, że cechami charakteryzującymi małżeństwo są prawnie i społecznie uregulowany charakter związku, jego długotrwałość, obejmująca relacje seksualne, ekonomiczne i społeczne prawa i obowiązki małżonków. Małżeństwo tworzą kobieta i mężczyzna. Dwoje równych sobie ludzi, którzy wnoszą coś od siebie do wspólnego życia. Instytucja małżeństwa została uregulowana w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zatem najwyższą wartość – chronioną rangą konstytucyjną.

Wejście w związek małżeński niesie ze sobą wiele zalet. Niewątpliwie największą z nich jest dzielenie z kimś życia. Niektórzy uważają, że to właśnie małżeństwo nadaje ich życiu sens i zaspokaja ich potrzeby emocjonalne oraz intymne. Od dnia zawarcia małżeństwa problemy stają się wspólne, nie trzeba ich dźwigać samemu. Powszechnie uważa się, że życie we dwojkę jest znacznie prostsze. W trudnych chwilach można liczyć na wsparcie partnera, a na starość ma nam kto podać przysłowiową „szklankę wody”. Kiedy można liczyć na wsparcie ukochanej osoby można pozwolić sobie na realizację swoich celów, planów i marzeń, w końcu obok jest osoba, która nam kibicuje i ciągnie nas w górę, dla której codziennie chce się być lepszą wersją siebie. Ślub daje poczucie bezpieczeństwa i znacznie ułatwia wiele rzeczy. Małżeństwo niesie dużo korzyści także z perspektywy ekonomicznej. Ma to miejsce wtedy kiedy zatrudnieni są oboje małżonkowie, jak i wtedy kiedy tylko jeden z nich. Pewność, że w sytuacji kryzysowej takiej jak np. choroba czy bezrobocie można liczyć na pomoc małżonka osłabia poczucie zagrożenia. Należy tu

także zwrócić uwagę na wspólne użytkowanie dóbr i dzielenie się nimi oraz dzielenie się ponoszonymi wydatkami w życiu codziennym. Niewątpliwie oceniana przez banki zdolność kredytowa małżonków jest większa niż osób, które żyją w pojedynkę. Do zalet małżeństwa można zaliczyć także prawo do złożenia wspólnej deklaracji podatkowej czy bezproblemowe prawo do uzyskiwania informacji o stanie zdrowia małżonka. Ślub daje możliwość podejmowania niektórych działań w imieniu małżonka bez udzielania dodatkowych pełnomocnictw i zbędnych formalności. Związek małżeński niesie też kilka przywilejów w zakresie dziedziczenia. Małżonkowie dziedziczą po sobie z mocy prawa i mogą także skorzystać ze zwolnienia z podatku od spadku. Ponadto bycie w związku małżeńskim daje status żony i męża, które nadal są społecznie cenione. Badania pokazują, że osoby, które żyją w stałych i sformalizowanych związkach żyją dłużej. Wreszcie to właśnie instytucja małżeństwa w dużej mierze jest gwarantem właściwego wychowania potomstwa. Dzieci, które mogą dorastać w domu, w którym rodzice są przykładnym, szanującym się i kochającym małżeństwem, dużo częściej odnoszą sukces i z powodzeniem realizują się w życiu prywatnym i zawodowym. Są też wolne od traum, które powodują chociażby rozwody i rozstania partnerów żyjących w nieformalnych związkach.

Małżeństwo jest cenioną wartością, która może swobodnie konkurować z sukcesem zawodowym, niezależnością i wolnością osobistą. Niepodważalna ponadto jest użyteczność tej instytucji.

Oczywistym jest, że jak w każdym choćby najlepszym małżeństwie zdarzają się ciche dni czy poważniejsze kryzysy. Ważne jest jednak to by dbać o relację i każdego dnia ją pielęgnować, by każdego dnia okazywać sobie miłość. Pomóc przetrwać kryzys małżeński w pierwszej kolejności może rozmowa, wspólne spędzanie czasu wolnego, głośne artykułowanie swoich potrzeb, urozmaicanie życia rodzinnego. Ważne by chcieć pokonać kryzys. Trudne chwile czasem też są potrzebne, bo pozwalają małżonkom uświadomić sobie, że są dla siebie ważni, że pomimo trudności chcą być razem. Jeśli trudności w małżeństwie zaczynają się piętrzyć i powodować myśli o zmianie, separacji czy rozwodzie należy szukać pomocy u specjalistów z zakresu relacji małżeńskich. Pomóc może psycholog czy psychoterapeuta prowadzący terapie małżeńskie. Taka terapia to nic wstydliwego, wręcz przeciwnie może być ona remedium na kłopoty w małżeństwie. Terapia pomoże małżonkom zrozumieć skąd wziął się problem, znaleźć sposób na zażegnanie kryzysu i opracować kroki prowadzące do uzdrowienia relacji.

Jeśli terapia nie pomaga, zanim małżonkowie zdecydują się na krok ostateczny czyli rozwód warto pomyśleć o mediacji małżeńskiej. Mediacja to pozasądowa metoda rozwiązywania sporów, w której osoba trzecia – mediator pomaga stronom rozwiązać konflikt, opracowując wraz ze stronami porozumienie satysfakcjonujące uczestników mediacji. Mediatorem jest bezstronna osoba, która nie opowiada się za żadną ze stron sporu i pomaga obu stronom w poznaniu i wyrażeniu konkretnego stanowiska.

Ciekawym pomysłem Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej jest proponowany program Małżeństwo Plus. Program Małżeństwo Plus miałby w przyszłości gwarantować małżeństwom o dużym stażu małżeńskim zasiłek w wysokości 500 zł. To niejako uhonorowanie przez polski rząd instytucji małżeństwa.

Wskazać należy, że decydując się na konkubinaty zamiast małżeństwa pary muszą być świadome konsekwencji swojego wyboru i wiedzieć, że w przypadku konkubinatu czyli tak zwanego związku na „kocią łapę” pozbawiają się wielu przywilejów, które zarezerwowane są tylko i wyłącznie dla instytucji małżeństwa. Wyłączone jest dziedziczenie ustawowe, różne są nazwiska w rodzinie, utrudniony jest dostęp do informacji, trudniej jest o kredyt bankowy, a nade wszystko znacznie utrudnione jest dochodzenie roszczeń dotyczących spraw majątkowych. Prawo własności danego przedmiotu nabytego w trakcie trwania konkubinatu nie należy do obu partnerów, ale konkretnie do osoby, która go nabyła. W praktyce oznacza to, że partnerzy nie mają żadnych praw do rzeczy nabytych podczas trwania związku przez drugiego z nich i po rozstaniu nie mogą domagać się podziału majątku po połowie. Konkubenci nie mają ponadto obowiązku łożenia na wzajemne utrzymanie. W przypadku rozstania partnerzy nie mają prawa wystąpić do siebie z roszczeniami alimentacyjnymi. Jeśli w trakcie trwania związku nieformalnego zostanie poczęte dziecko to ojciec zobligowany jest do złożenia oświadczenia przed urzędnikiem stanu cywilnego o uznaniu dziecka lub wniesienie do sądu rodzinnego pozwu o ustalenie ojcostwa, bo brak funkcjonującego przypisanego dla małżeństwa domniemania ojcostwa. Partnerzy nie wchodzi również w krąg spadkobierców ustawowych. Po śmierci partnera zatem nie

przysługuje im prawo do dziedziczenia z mocy ustawy, a jedynie drogą testamentową, o ile zmarły pozostawił taki testament. W przypadku gdy zmarły nie pozostawił po sobie żadnego krewnego ani testamentu jego majątek obejmie Skarb Państwa. Ponadto osoby, które nie łączy sakrament małżeństwa dużo łatwiej (co jest szczególnie traumatyczne dla dzieci pochodzących z nieformalnych związków), podejmują decyzję o rozstaniu się. Związków takich nie ratuje się w imię zawartego sakramentu i złożonej przed Bogiem obietnicy, a po prostu partnerów wymienia się na nowych. Rodzi to wiele urazów, obaw, bolesnych wspomnień, załamień psychicznych, które rzutują na późniejsze życie.

RODZICIELSTWO

Powszechnie uważa się, że rodzicielstwo postrzegane jest jako wielkie błogosławieństwo, a rodzicielstwo jest określane cudem. Mimo, że rodzi ono wiele wyzwań, bo odkąd na świat przyjdzie dziecko życie jego rodziców zmienia się o 180 stopni i rodzice kompletnie zmieniają swoje priorytety to ci, którzy zostali obdarzeni potomstwem jednogłośnie stwierdzają, że bycie rodzicem to najtrudniejsza, ale zarazem najbardziej fascynująca przygoda życia. Rodzicielstwo to wartość, która zajmuje wysoką rangę w hierarchii wartości konstytucyjnych. Co za tym idzie nakłada to na państwo obowiązek jego ochrony oraz szczególnej opieki nad nim.

Rodzicielstwo to przede wszystkim lekcja bezwarunkowej miłości, rodzic kocha dziecko bez względu na to jakie jest, jak się zachowuje lub czy na to zasługuje. Kocha, bo jest jego mamą lub tatą, częścią jego życia. To także wielka lekcja zaufania, cierpliwości, pokory, wybaczenia. Dzięki rodzicielstwu rodzice mają zapewniony nieustający samorozwój. Zostając rodzicem ma się również szansę poznać samego siebie. To także lekcja asertywności, autentyczności oraz uważności. Dzieci uskrzydlają, dodają siły, sprawiają, że rodzice stają się bardziej produktywni. Pozwalają rodzicom lepiej się zorganizować. Dzieci uczą szanować czas i nie marnować go na rzeczy mało istotne, które nie wnoszą nic do życia. Potomstwo uczy ponadto samodzielności i robienia rzeczy o których dotychczas nie miało się pojęcia. Rodzicielstwo sprawia, że rodzice czują się ważni, potrzebni, są postrzegani przez swoje dzieci jako superbohaterowie. Mają ponadto motywacje by codziennie starać się być lepszą wersją siebie, by przekazywać drugiej osobie swoje wartości, by nauczyć ją żyć i być dobrym człowiekiem.

Coraz powszechniejszy niestety staje się problem bezdzietności w rodzinach. Z problemem braku dzietności boryka się wiele państw świata, w tym Polska. Według najnowszych badań niemal połowa krajów świata przeżywa niż demograficzny. Konsekwencją takiego stanu rzeczy jest starzejące się w szybkim tempie społeczeństwo. Negatywny wpływ na wskaźniki urodzeń mają: większy dostęp kobiet do edukacji i realizowania kariery zawodowej, większy dostęp do antykoncepcji, mniejsza umieralność dzieci, przez co matki decydują się mieć ich mniej. Wszystko to powoduje wzrost liczby osób starszych w populacji i malejący udział dzieci. Jest to spowodowane z jednej strony wydłużeniem się średniej długości życia, a z drugiej spadkiem dzietności kobiet poniżej granicy zastępowalności pokoleń.

Niekiedy późna decyzja o posiadaniu potomstwa może powodować trudności w zająciu w ciążę. Związane jest to z różnymi czynnikami. Bezdzietność może być świadomą decyzją małżonków (postawienie na karierę czy wręcz przeciwnie sytuacja materialna warunkująca decyzję o nieposiadaniu dzieci) lub też spowodowana czynnikami zewnętrznymi np. bezpłodnością małżonków.

Jednym z priorytetów Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej jest promowanie postaw prokreacyjnych, zachęcanie Polaków do posiadania dzieci. Na uwagę w tym miejscu zasługuje Strategia Demograficzna 2040. To kompleksowy dokument, który mierzy się z niekorzystnymi trendami w obszarze demografii. Projekt strategii ma na celu wyjście Polski z pułapki niskiej dzietności i zbliżenie się do poziomu dzietności, który będzie gwarantował zastępowalność pokoleń. Celem Strategii Demograficznej 2040 są działania skupiające się na 10 obszarach:

- przeciwdziałaniu obniżaniu standardu życia rodziny wraz z urodzeniem kolejnych dzieci;
- zwiększeniu stopnia zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych rodzin;
- ułatwieniu łączenia pracy z opieką nad dziećmi;
- podniesieniu jakości edukacji;
- poprawie stanu zdrowia Polaków;
- zwiększeniu kapitału społecznego, w tym wzmacnianiu więzi rodzinnych;
- rozwoju infrastruktury i usług przyjaznych rodzinie;
- efektywniejszemu wykorzystaniu potencjału samorządów terytorialnych i organizacji sektora obywatelskiego;
- przeciwdziałaniu nierównościom regionalnym;
- zapewnieniu stabilnych, spójnych i efektywnych polityk publicznych.

Analiza sytuacji demograficznej Polski wskazała, że celem umożliwienia Polakom realizowania planów posiadania potomstwa konieczna jest realizacja 3 celów szczegółowych. Wśród nich wymienia się: wzmocnienie rodziny jako miejsca przychodzenia dzieci na świat, znoszenie barier dla rodziców chcących mieć dzieci oraz podniesienie jakości zarządzania i wdrażania polityk dla rozwoju kompetencji administracji. Na podstawie analizy wyzwań w Strategii zostało sformułowane 12 kierunków interwencji. Wśród nich:

- zabezpieczenie finansowe rodzin;
- wsparcie w zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych rodzin;
- wsparcie trwałości rodzin;
- popularyzacja kultury sprzyjającej rodzinie;
- wzmocnienie współpracy z III sektorem (organizacje pozarządowe) i innymi podmiotami działającymi na rzecz rodziny;
- rozwój form opieki nad dziećmi;
- rozwój rynku pracy przyjaznego rodzinie;
- poprawa jakości i organizacji edukacji;
- rozwój opieki zdrowotnej;
- rozwój infrastruktury i usług potrzebnych rodzinom;
- podniesienie jakości zarządzania i wdrażania polityk na szczeblu centralnym;
- podniesienie jakości zarządzania i wdrażania polityk na szczeblu samorządowym.

W polityce promowania dzietności w polskich rodzinach podkreśla się, że długofalowo z faktu rodzenia się dzieci w kolejnych pokoleniach, które z czasem wejdą w dorosłość, z ich liczebności, wykształcenia, pracy oraz kapitału ludzkiego i społecznego skorzysta całe społeczeństwo, w tym bezdzietni lub ci, którzy mają niewielką liczbę dzieci. Zaznacza się przy tym, że skorzysta też państwo polskie, które dzięki dużej dzietności będzie mogło finansować swoje funkcje oraz pozyskać odpowiednie kadry. Ponadto chodzi o to by system emerytalny i opieka zdrowotna nad emerytowanymi seniorami, w których świadczenia finansują składowi młodszych, pracujących pokoleń był wydolny. Dzietność w Polsce leży w interesie wszystkich Polaków. W polityce Ministerstwa podkreśla się, że na liczbę dzieci w rodzinie,

ich zdrowie, rozwój emocjonalny, zdolności do osiągnięcia sukcesu w edukacji i na rynku pracy wpływają więzi rodzinne ukształtowane w domu, z którego wywodzi się dziecko. Z badań wynika, że najlepiej na rozwój dziecka wpływają trwałe rodziny zawiązane na skutek małżeństwa kobiety i mężczyzny. To właśnie takie małżeństwa są najtrwalszą formą związku, ale też cieszą się największą dzietnością.

Podkreśla się przy tym, że decyzja o prokreacji podejmowana jest indywidualnie, jednak wpływa na nią również bliskie środowisko, społeczne normy, jak i polityka prowadzona na szczeblu lokalnym i centralnym. Dlatego szczególnie ważne stało się zrozumienie i współdziałanie w tym zakresie.

Na uwagę zasługują ponadto rządowe świadczenia, które przysługują w Polsce rodzinom, które mają potomstwo:

Kosiniakowe (świadczenie rodzicielskie)

To świadczenie dla rodziców, którzy nie mają prawa do zasiłku macierzyńskiego. Mogą je otrzymać osoby zatrudnione na podstawie umowy cywilnoprawnej, bezrobotni i studenci, którym urodziło się dziecko. Kosiniakowe w kwocie 1000 zł miesięcznie jest wypłacane od porodu przez 52 tygodnie jeśli na świat przyszło jedno dziecko, 65 tygodni w przypadku dwójki dzieci, 67 w przypadku trójki

dzieci, 69 w przypadku czwórki, 71 przy piątce dzieci i więcej. Świadczenie rodzicielskie przysługuje bez względu na dochód rodziny;

500 Plus

To świadczenie, które pochodzi z programu „Rodzina +”. Dodatek przyznawany jest na każde dziecko w wysokości 500 zł na miesiąc. Jego otrzymanie nie jest uzależnione od kryterium dochodowego;

Dobry start

To dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego. Zwany jest też świadczeniem 300 +. Przysługuje na początku każdego nowego roku szkolnego i jest świadczeniem jednorazowym wypłacanym dla każdego dziecka uczącego się w szkole podstawowej i ponadpodstawowej aż do ukończenia 20 roku życia i 24 w przypadku orzeczenia niepełnosprawności. Świadczenie w wysokości 300 zł. przekazywane jest bez względu na dochód.

Rodzinny Kapitał Opiekuńczy

To program, w ramach którego rodzicom przysługuje pomoc na dziecko drugie i kolejne w wieku między 12, a 36 miesięcy. Pomoc finansowa przysługuje w wysokości 500 zł lub 1000 zł miesięcznie (nie więcej niż 12.000 zł) przekazywana jest bez względu na osiągnane dochody. Rodzice mogą samodzielnie zdecydować czy chcą otrzymywać 500 zł miesięcznie na każde uprawnione dziecko czy 1000 zł przez rok.

Dodatek na żłobek lub opiekuna

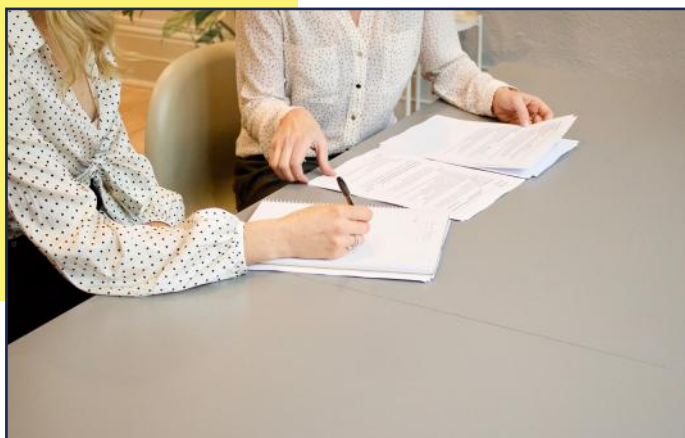
Rodzicom dzieci do 12 miesiąca życia i od 36 miesiąca życia, których nie obejmuje program Rodzinny Kapitał Opiekuńczy przysługuje pomoc w postaci dofinansowania w wysokości maksymalnie do 400 zł/miesięcznie do żłobków, klubów dziecięcych. Dofinansowanie przysługuje także na pierwsze i jedyne dziecko.

Dodatek osłonowy

To świadczenie udzielane w ramach Tarczy antyinflacyjnej wobec rosnących cen. Jest uzależnione od kryterium dochodowego i przeznaczone dla każdej rodziny, bez względu na liczbę dzieci. Kryterium dochodowe wynosi 2100 zł dla jednoosobowego gospodarstwa domowego oraz 1500 dla wieloosobowego. W przypadku rodzin z trójką dzieci zwrot wynosić będzie 850 - 1062,50 zł, a z czwórką i więcej dzieci 1150 - 1437,50 zł.

Bon turystyczny

to pomoc polskiego rządu w wysokości jednorazowego świadczenia 500 zł na każde dziecko. Ma on ułatwić rodzicom sfinansowanie wyjazdu wraz z dziećmi. Jednocześnie ma stanowić wsparcie dla branży turystycznej, która znacznie ucierpiała podczas pandemii koronawirusa. Bon można wydać na opłacenie wejścia do parku rozrywki, nocleg, sfinansowanie kolonii czy obozów.

RODZINA WIELODZIETNA

Rodzina wielodzietna to określenie na rodzinę z wyższą niż przeciętna liczba dzieci. Co za tym idzie według polskiego prawa taką rodziną jest rodzina, która posiada co najmniej troje dzieci. W Polsce jest ponad milion rodzin wielodzietnych, które łącznie stanowią grupę ponad pięciu milionów obywateli. Również rodziny wielodzietne mogą liczyć na szczególną opiekę ze strony państwa, co gwarantuje im art. 71 Konstytucji, zgodnie z którym: „Państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny. Rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza wielodzietne i niepełne, mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych”. Posiadanie dużej ilości potomstwa niesie ze sobą zalety, których nie da się w żaden sposób zmierzyć. Z niewiadomych powodów, ale często zdarza się, że rodzina wielodzietna w Polsce traktowana jest jako rodzina patologiczna. Konieczne stało się walczenie z tym błędnym stereotypem i kreowanie pozytywnego wizerunku rodziny wielodzietnej.

Analizy wskazują, że rodzina wielodzietna to najbardziej korzystne dla człowieka środowisko rozwoju. Nie ulega wątpliwości, że dzieci, które posiadają liczne rodzeństwo szybciej się rozwijają. Rodzeństwo dostrzega różnice między sobą, uczy się je akceptować, uczy się tolerancji, przebaczenia. Dzieci w rodzinach wielodzietnych uczą się empatii. Wcześniej uczą się wszystkim dzielić, rozpoznawać swoje emocje, nie mają egoistycznych skłonności. Dziewczynki, które mają braci uczą się tego jaki mężczyzna jest na co dzień, wiedzą w czym mogą liczyć na mężczyzn. Chłopcy, którzy mają siostry od małego uczą się kobiecej wrażliwości, wyrozumiałości, odpowiedzialności i troski oraz szacunku do kobiet. Dzieci z rodzin wielodzietnych z reguły nie boją się wyzwań i dobrze potrafią sobie radzić z przeciwnościami losu.

Takie dzieci są też otwarte na świat, nie boją się kształtować swoich postaw wobec innych, stawiania granic, budowania swojej hierarchii wartości. Wielodzietne rodziny zapewniają ciągłość pokoleń. Dzieci z rodzin wielodzietnych zabezpieczają na starość swoich rodziców czy dziadków, którzy dzięki nim nie zostaną osamotnieni. Są dużą radością i pociechą dla rodziców i dziadków. Rodziny wielodzietne są też motorem gospodarki, napędzającym wzrost gospodarki. Więcej potrzebują, więc więcej kupują. Dzieci z rodzin wielodzietnych szybko uczą się wykonywać obowiązki domowe, prace w grupie. Wiedzą czym jest odpowiedzialność. Mają się z kim bawić, z kim rozmawiać, śmiać się, a gdy trzeba to się i pokłócić. Badania pokazują, że rodziny wielodzietne są z sobą bardzo zżyte, a jej członkowie mogą na siebie liczyć, wzajemnie się wspierać, cieszyć się z sukcesów i osiągnięć. Dzieci umieją też rozróżniać prawdziwe potrzeby od zachcianek. Uczą się cierpliwości, ambicji, są przedsiębiorcze, kreatywne. W rodzinach wielodzietnych miłość się mnoży, jeśli się nią dzieli.

W Polsce najczęściej spotykany model rodziny to 2 plus 2. Mama, tata i dwójka dzieci. Wiele małżeństw decyduje się tylko na jedno dziecko. Najczęściej wiąże się to z sytuacją materialną, ale i współczesnym, szybkim, nastawionym na karierę i konsumpcjonizm modelem życia. Może też być to spowodowane przyczynami psychologicznymi wśród których można wyróżnić urazy psychiczne kobiet, które źle zniosły ciążę i poród, czy niechęć rodziców do wypełniania obowiązków związanych z posiadaniem kolejnych dzieci. Tymczasem nieposiadanie rodzeństwa niesie wiele minusów. Jeśli wierzyć stereotypom to powszechnie uważa się, że jedynacy są egoistami, nie potrafią się dzielić, bywają zarozumiali, chcą stawiać na swoim, mają trudności w nawiązywaniu relacji z innymi, bywają narcyzami. Jedynacy mają często wygórowane wymagania, z kolei zbyt wysokie wymagania kierowane w ich kierunku rodzą presję odpowiedzialności za cały świat. Jedynacy muszą uczyć się słuchać, by nie mówić tylko o sobie. Dzieci bez rodzeństwa mogą z trudem przyjmować krytykę. Mogą być też samotne. Najczęściej jednak jest trudno wtedy kiedy rodzice zaczynają się starzeć. Wtedy to właśnie na nich spada ciężar opieki nad rodzicami. Są oni obarczeni odpowiedzialnością i poczuciem winy, że jako jedyne dzieci nie są w stanie w stu procentach poświęcić się pomocy rodzicom. Zdarza się, że jedyne dziecko w rodzinie może nie potrafić przyjąć krytyki.

Oczywiście bycie jedynakiem ma również swoje zalety, wśród nich można wymienić chociażby szybszą dojrzałość w porównaniu do rówieśników, co wiąże się z tym, że jedynacy dużo czasu spędzają z dorosłymi, a więc mimowolnie powtarzają i uczą się zachowań, które obserwują u dorosłych czy możliwość rozwijania swoich pasji z uwagi na z reguły lepszą sytuację materialną rodziców niż ma to miejsce w rodzinach wielodzietnych. Nie mniej jednak z uwagi na problemy poruszone przy tematyce rodzicielstwa kluczowe staje się wspieranie i promowanie rodzin wielodzietnych jako fundamentu przyszłości naszego kraju.

Rodziny wielodzietne w Polsce mogą liczyć na różną pomoc ze strony państwa. W celu odciążenia finansowego rodziny wielodzietne mogą liczyć na:

Zasiłek rodzinny

To forma wsparcia przeznaczona dla rodzin, w których miesięczny dochód na członka rodziny nie przekracza kwoty 674 zł, a w przypadku rodziny z dzieckiem niepełnosprawnym kwoty 764 zł. Kwota zasiłku rodzinnego wynosi:

- 95 zł miesięcznie na dziecko do ukończenia 5. roku życia;
- 124 zł miesięcznie na dziecko między 5., a 18. rokiem życia;
- 135 zł miesięcznie na dziecko między 18., a 24. rokiem życia (o ile dziecko nadal się uczy).

Dodatki do zasiłku rodzinnego

To świadczenia, które przysługują rodzinom, którym zostało przyznane prawo do zasiłku rodzinnego. Wśród nich wymienia się:

- dodatek z tytułu wychowania dziecka w rodzinie wielodzietnej – to 95 zł miesięcznie dla trzeciego i każdego kolejnego dziecka;
- dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego – przysługuje dzieciom do ukończenia 16. roku życia, jeżeli mają orzeczenie o niepełnosprawności oraz dzieciom między 16., a 24. rokiem życia, jeżeli posiadają orzeczenie o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności. Do ukończenia 5. roku życia wysokość dodatku wynosi 90 zł miesięcznie na dziecko, a na dziecko między 5., a 24. rokiem życia 110 zł miesięcznie;
- dodatek z tytułu podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania – przysługuje przez 10 miesięcy roku szkolnego i wynosi 69 zł/ miesiąc dla dzieci, które dojeżdżają do szkoły poza rodzinną miejscowość oraz 113 zł/ miesiąc dla dziecka mieszkającego w miejscowości, w której znajduje się szkoła, a nie dom rodzinny;
- dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego – to świadczenie, które jest jednorazowe i wynosi 100 zł na każde dziecko;

- dodatek z tytułu samotnego wychowania dziecka – to świadczenie, które wynosi 198 zł na jedno dziecko, ale nie więcej niż 368 zł/ miesięcznie na wszystkie dzieci. Jeśli dzieci są niepełnosprawne kwota wzrasta o 80 zł na dziecko. W sytuacji gdy rodzina nie przekracza 50% kryterium dochodowego, kwota dodatku dla samotnego rodzica zwiększa się o 50 zł na dziecko. Dodatek przysługuje jeśli nie zasądzono alimentów od drugiego rodzica lub jeśli rodzic nie żyje;
- dodatek z tytułu urodzenia dziecka (becikowe) – to świadczenie jednorazowe w wysokości 1000 zł, a warunkiem jego przyznania jest pozostawanie kobiety w ciąży pod opieką lekarską od co najmniej 10 tygodnia ciąży do porodu. Dodatek można uzyskać jedynie do ukończenia przez dziecko pierwszego roku życia;
- dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego – przysługuje przez okres 24 miesięcy w przypadku 1 dziecka, 36 miesięcy w przypadku opieki nad więcej niż 1 dzieckiem bądź 72 miesiące (opieka nad dzieckiem niepełnosprawnym). To pomoc w wysokości 400 zł/ miesięcznie dla rodzica lub opiekuna, który korzysta z urlopu wychowawczego.

Karta Dużej Rodziny

To przywilej przysługujący rodzicom z co najmniej trójką dzieci. Rodzice posiadający taką kartę mogą liczyć na różnego rodzaju zniżki. Karta uznawana jest w ponad 850 instytucjach i firmach prywatnych. Jej przyznanie nie jest uzależnione od kryterium dochodowego. Karta wydawana jest każdemu członkowi rodziny, dla dzieci do 18. lub 25. roku życia (jeśli się uczą), a dla rodziców dożywotnio.

Profity w żłobku i przedszkolu

Niektóre gminy przewidują dla rodziców z co najmniej trójką dzieci różnorodne ułatwienia. Żłobki zazwyczaj oferują pierwszeństwo przyjęcia do placówki jeśli obydwoje rodziców pracuje lub uczy się. Przedszkola często zwalniają z opłaty za godziny płatne przed 8:00 i po 13:00.

Uprawnienie to przysługuje rodzicom co najmniej 4 dzieci, których roczne dochody nie przekraczają 170 tys. zł dla dwójki rodziców i 85 tys. dla osób samotnie wychowujących dzieci.

Jak widać polityka obecnego rządu mocno stawia na inwestycję wrodzinę i wszechstronną, kompleksową pomoc polskim rodzinom. To właśnie w rodzinie tkwi potencjał, który jest źródłem rozwoju Polski. Dzięki trosce o wartości rodzinne w Polsce sytuacja materialna wielu rodzin znacznie się poprawiła, a funkcja rodziny znacznie się wzmocniła.

RODZINNA PIECZA ZASTĘPCZA

Głównym celem rodzinnej pieczy zastępczej jest zapewnienie opieki nad dzieckiem w przypadku niemożności jej zapewnienia przez rodziców. Założeniem rodzinnej pieczy zastępczej jest jej tymczasowość. Co za tym idzie dziecko powinno w niej przebywać dopóki sytuacja życiowa jego rodziny naturalnej nie ulegnie poprawie, tj. do czasu aż rodzina naturalna nie pokona trudności, które były przyczyną umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej. Jeśli takowe trudności nie ustąpią to dziecko może przebywać w rodzinie zastępczej do ukończenia 18 roku życia, a gdy kontynuuje naukę do 25 roku życia.

Zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U.2022.447) rodzinna piecza zastępcza może być wykonywana w kilku formach:

1. rodziny zastępczej spokrewnionej,
2. rodziny zastępczej niezawodowej,
3. rodziny zastępczej zawodowej, w tym zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego,
4. rodziny zastępczej zawodowej specjalistycznej,
5. rodzinnego domu dziecka.

Zgodnie z ww. ustawą rodziny zastępcze i rodzinne domy dziecka mogą być tworzone przez małżonków lub osoby niepozostające w związkach małżeńskich. Rodzina zastępcza spokrewniona tworzona jest przez małżonków lub osoby niepozostające w związkach małżeńskich, które są dziadkami, pradiadkami, rodzeństwem rodziców lub pełnoletnim rodzeństwem dziecka. Rodzina zastępcza zawodowa lub niezawodowa tworzona jest przez osoby pozostające w związkach małżeńskich lub niepozostających w takich związkach z zastrzeżeniem, że osoby takie nie są spokrewnione z dzieckiem.

Osoby, które chcą sprawować rodzinną pieczę zastępczą muszą spełniać szereg wymogów, wśród nich:

1. dawać rękojmię należytego sprawowania pieczy zastępczej;
2. nie mogą być i nigdy nie byli pozbawione władzy rodzicielskiej, nie mogą mieć ograniczonej ani zawieszzonej władzy rodzicielskiej;
3. wypełniać obowiązek alimentacyjny - w przypadku gdy taki obowiązek w stosunku do nich wynika z tytułu egzekucyjnego;
4. nie być ograniczonym w zdolności do czynności prawnych;
5. być zdolnym do sprawowania właściwej opieki nad dzieckiem, co zostało potwierdzone;
6. legitymować się zaświadczeniem lekarskim o stanie zdrowia wystawionym przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1050);
7. legitymować się opinią o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka wystawioną przez psychologa, który posiada co najmniej wykształcenie wyższe magisterskie na kierunku psychologia oraz 2-letnie doświadczenie w poradnictwie rodzinnym;
8. przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku cudzoziemców pobyt musi być legalny;
9. zapewniać odpowiednie warunki bytowe i mieszkaniowe umożliwiające dziecku zaspokajanie jego indywidualnych potrzeb, w tym:
 - rozwój emocjonalny, fizyczny i społeczny;
 - właściwą edukację i rozwój zainteresowań;

- wypoczynek i organizację czasu wolnego
10. nie być skazanym prawomocnie wyrokiem za umyślne przestępstwo;
 11. co najmniej jedna osoba tworząca rodzinę zastępczą niezawodową musi posiadać stałe źródło dochodów.

Osoby, które chcą pełnić funkcję rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej lub prowadzić rodziny dom dziecka powinny otrzymać od organizatora rodzinnej pieczy zastępczej (zazwyczaj Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie) wstępną akceptację po zweryfikowaniu przez takiego organizatora czy konkretne osoby spełniają przedstawione powyżej warunki. Kolejno powinny odbyć szkolenie zapewnione przez ośrodek adopcyjny albo organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.

Następnie organizator rodzinnej pieczy zastępczej zobligowany jest przygotować rodziny zastępcze oraz prowadzących rodzinne domy dziecka na przyjęcie dziecka. Odbywa się to poprzez udzielenie

szczegółowych informacji dotyczących m.in. sytuacji prawnej dziecka, sytuacji rodzinnej w tym rodzeństwa dziecka, sytuacji zdrowotnej dziecka, sytuacji szkolnej, planu pracy z rodziną. Organizator powinien ponadto zapewnić takim rodzinom kontakt z dzieckiem w terminie nie później niż 7 dni przed umieszczeniem dziecka takich rodzinach. Organizator ponadto winien umożliwić rodzinom podjęcie odpowiedniej terapii lub uzyskanie specjalistycznych porad. Ponadto organizator pozostaje w kontakcie z sądem i informuje sąd co 6 miesięcy o całokształcie sytuacji osobistej dziecka oraz sytuacji rodziny dziecka umieszczonego w rodzinnej pieczy zastępczej.

Umieszczenie dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej następuje na podstawie orzeczenia sądu albo na podstawie umowy zawartej między rodziną zastępczą lub prowadzącym rodzinny dom dziecka, a starostą.

Rodzina zastępcza zobligowana jest sprawować całodobową opiekę i wychowanie nad powierzonym jej dzieckiem. Ma zapewnić przyjętemu dziecku warunki rozwoju i wychowania odpowiednie do jego stanu zdrowia, poziomu rozwoju. Ma zatroszczyć się o świadczenia zdrowotne, kształcenie, wyrównanie braków rozwojowych i szkolnych, zapewnienie rozwoju uzdolnień i zainteresowań, zaspokojenie potrzeb emocjonalnych, rozwojowych, społecznych, religijnych dziecka. Wszystko to przy poszanowaniu praw, wartości i godności dziecka.

Dziecku umieszczonemu w rodzinie zastępczej przysługują prawa do:

- utrzymywania kontaktu osobistego z rodziną naturalną i powrotu do rodziny,
- traktowania go w sposób sprzyjający poczuciu godności i wartości,
- kształcenia, rozwijania uzdolnień, zainteresowań,
- zabawy i wypoczynku,
- praktyk religijnych zgodnych z wolą rodziców i potrzebami dziecka,
- pomocy w przygotowaniu do samodzielnego życia,
- wiedzy o swoim pochodzeniu,
- dostępu do informacji i wyrażania opinii w sprawach, które dotyczą dziecka.

Rodzinom zastępczym przysługują świadczenia od państwa na pokrycie kosztów utrzymania dzieci przyjętych pod dach takich rodzin. Rodzina zastępcza zawodowa oraz prowadzący rodzinny dom dziecka mogą otrzymać od państwa dodatkowo wynagrodzenie. Starosta może ponadto przyznać rodzinie zastępczej np. dofinansowanie do wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka czy też jednorazowo pokryć koszty niezbędne do przyjęcia dziecka. Niekiedy zdarza się, że starosta przyznaje rodzinom zastępczym ponadto środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

W 2022 r. świadczenia dla rodzin zastępczych wynoszą odpowiednio:

- 785 zł miesięcznie – w przypadku dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej spokrewnionej (u dziadków, u rodzeństwa),
- 1189 zł miesięcznie – w przypadku dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej zawodowej, niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka.

Jeśli rodzina zastępcza decyduje się przyjąć pod swoją pieczę dziecko z niepełnosprawnością (orzeczenie o niepełnosprawności, orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności) to może także liczyć na dodatek w wysokości minimum 239 zł. Taki sam dodatek otrzymają ponadto rodziny zastępcze zawodowe, w których dziecko zostało umieszczone na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Jeśli zaś chodzi o wynagrodzenie dla rodziny zastępczej zawodowej oraz dla prowadzącego rodzinny dom dziecka to wynosi ono:

- nie mniej niż kwota 2000 zł miesięcznie,
- nie mniej niż 2600 zł miesięcznie – w przypadku rodziny zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego.

Prowadzący rodzinny dom dziecka otrzymuje ponadto środki finansowe na:

- utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym prowadzony jest rodzinny dom dziecka w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinny dom dziecka na czynsz, opłaty z tytułu najmu,

- opłaty za energię elektryczną i ciepłą, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych, abonament rtv i inne,
- pokrycie niezbędnych kosztów związanych z remontem lub ze zmianą lokalu w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym jest prowadzony rodzinny dom dziecka – w wysokości środków określonych w umowie,
 - pokrycie innych niezbędnych i nieprzewidzianych kosztów związanych z opieką i wychowaniem dziecka lub funkcjonowaniem rodzinnego domu dziecka

Ponadto osoba, która opuszcza rodzinną pieczę zastępczą może liczyć na tzw. pomoc na usamodzielnienie w 2022 r. w wysokości:

- nie mniej niż 3921 zł – jeżeli przebywała w pieczy zastępczej spokrewnionej przez okres co najmniej 3 lat,
- nie mniej niż 3921 zł – jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres od 2 do 3 lat,
- nie mniej niż 7839 zł – jeżeli przebywała w pieczy zastępczej niezawodowej, zawodowej lub w rodzinnym domu dziecka przez okres powyżej 3 lat,
- nie mniej niż 1961 zł – jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres poniżej 2 lat, nie krócej niż przez okres roku.

Bycie rodziną zastępczą niesie ze sobą zalety:

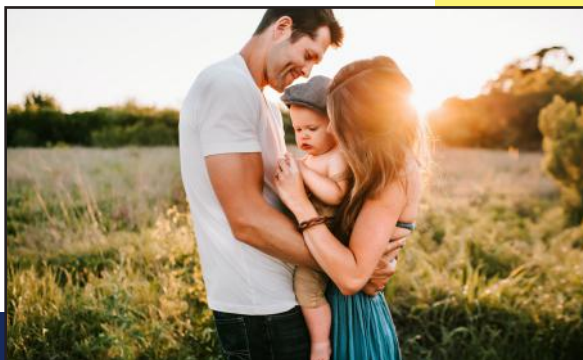
- procedura jest łatwiejsza i szybsza niż w przypadku adopcji,
- można pomóc dzieciom, które często nie mają szans na adopcję i są skazane na dorastanie w domu dziecka,
- otrzymuje się wsparcie finansowe od państwa,
- nie rozdziela się rodzeństwa.

Rodzicielstwo zastępcze różni się od adopcji:

CECHA	RODZINA ZASTĘPCZA	ADOPCJA
FORMA OPIEKI	TYMCZASOWA	STAŁA
WYNAGRODZENIE ZA SPRAWOWANIE OPIEKI	PRZYSŁUGUJE	NIE PRZYSŁUGUJE 500 PLUS TAK
RELACJA DZIECKA Z RODZICAMI BIOLOGICZNYMI	DZIECKO POWINNO MIEĆ KONTAKT Z RODZICAMI CHYBA ŻE SĄD POSTANOWIŁ INACZEJ	NIE MA OBOWIĄZKU BY DZIECKO MIAŁO KONTAKT Z RODZICAMI BIOLOGICZNYMI
NAZWISKO DZIECKA	DZIECKO POZOSTAJE PRZY SWOIM NAZWISKU	ZMIANA NAZWISKA DZIECKA
DZIEDZICZENIE	NIE PODLEGA	PODLEGA

Rodzicielstwo zastępcze to szansa dla dzieci, które z różnych powodów nie mogą pozostawać pod opieką rodziców biologicznych. Każde dziecko zasługuje na miłość, ciepło rodzinne, kochający dom i szczęśliwe dzieciństwo. W dzisiejszych czasach promocja rodzicielstwa zastępczego stała się niezwykle ważna. Wiele rodzin biologicznych z różnych powodów staje się dysfunkcyjnymi i nie potrafi poradzić sobie z opieką nad dzieckiem i jego wychowaniem. Z pomocą w takich sytuacjach przychodzą rodziny zastępcze, które przyjmują pod swój dach dzieci, które niejednokrotnie mają za sobą wiele traumatycznych wydarzeń i doświadczeń i są po to by zapewnić takim dzieciom wsparcie.

Niniejsza publikacja ma na celu kształtowanie i promocję postaw prorodzinnych opartych na trwałym małżeństwie kobiety i mężczyzny, wspieraniu małżeństwa jako najlepszego środowiska dla dorastania dzieci, przygotowanie par do radzenia sobie z trudnościami i konfliktami w życiu codziennym jak również wspieranie młodych ludzi w zakładaniu rodziny, a także przedstawienie funkcjonowania rodzin wielodzietnych.

Nadrzędną ideą, która towarzyszyła idei związanej z powstaniem tej broszury jest chęć promowania podstawowej komórki społecznej, którą bez wątpienia jest rodzina jako najstarsza, najpowszechniejsza forma życia społecznego oraz jako fundament rozwoju i wychowania człowieka.

Inwestycja w rodzinę to długofalowa inwestycja w Polskę – naszą najdroższą Ojczyznę. Pielęgnowanie tradycyjnych wartości jakimi są małżeństwo, rodzicielstwo czy wielodzietność bez wątpienia przyczyni się do umacniania Polski jako kraju, który w pierwszej kolejności stawia na bezcenne wartości. Takim bezcennym autorytetem bez wątpienia jest rodzina.

Z MYŚLĄ O RODZINIE Z MISJĄ DLA PRZYSZŁOŚCI

Ministerstwo Rodziny
i Polityki Społecznej

Po pierwsze
Rodzina!

KONKURS MINISTRA RODZINY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
I PEŁNOMOCNIKA RZĄDU DO SPRAW POLITYKI DEMOGRAFICZNEJ

FUNDACJA
Misji Obywatelskiej